To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B **DIREKTIVA (EU) 2016/802 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 11. maja 2016

glede zmanjšanja vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva

(kodificirano besedilo)

(UL L 132, 21.5.2016, str. 58)

popravljena z:

►C1 Popravek, UL L 355, 7.10.2021, str. 142 (2016/802)

▼B

DIREKTIVA (EU) 2016/802 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. maja 2016

glede zmanjšanja vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva

(kodificirano besedilo)

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. Namen te direktive je zmanjšati emisije žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva, in tako zmanjšati škodljive učinke takih emisij na človeka in okolje.

2. Zmanjšanje emisij žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst naftnega tekočega goriva, se doseže, če se kot pogoj za uporabo takega goriva na ozemlju držav članic, v teritorialnem morju in izključnih ekonomskih conah ali conah nadzora onesnaževanja uvedejo mejne vrednosti za vsebnost žvepla v njih.

Omejitve glede vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah naftnega tekočega goriva, ki so določene v tej direktivi, se ne uporabljajo za:

(a) goriva, namenjena za raziskave in testiranje;

(b) goriva, namenjena za predelavo pred končnim sežigom;

(c) goriva, ki se predelajo v rafinerijah;

(d) goriva, ki se uporabljajo in dajejo na trgu v najbolj oddaljenih regijah Unije, če zadevne države članice zagotovijo, da se v teh regijah:

   (i) upoštevajo standardi kakovosti zraka;

   (ii) ne uporablja težko kurilno olje, katerega vsebnost žvepla presega 3 % mase;

(e) goriva, ki jih uporabljajo vojne ladje in druga plovila v vojaški službi. Vendar pa si vsaka država članica s sprejetjem ustreznih ukrepov, ki ne ogrožajo delovanja ali operativnih zmogljivosti takih ladij, prizadeva zagotoviti, da ladje v mejah razumnega in izvedljivega ravnajo v skladu s to direktivo;

(f) katero koli rabo goriva na plovilu, ki je potrebna za zagotovitev varnosti ladje ali za reševanje življenja na morju;

(g) katero koli rabo goriva na ladji, ki je potrebna zaradi škode, nastale njej ali njeni opremi, če se po nastanku škode sprejmejo vsi razumni ukrepi za preprečitev ali zmanjšanje presežnih emisij in če so bili ukrepi za odpravo škode sprejeti, kakor hitro je bilo mogoče. To ne velja, če je lastnik ali poveljnik ladje škodo povzročil naklepno ali iz hude malomarnosti;

(h) brez poseganja v člen 5, goriva, ki se uporabljajo na plovilih, ki uporabljajo metode za zmanjšanje emisij v skladu s členoma 8 in 10.

▼B

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „težko kurilno olje“ pomeni:

(i) katero koli naftno tekoče gorivo, razen goriv za plovila, ki sodi pod oznake KN 2710 19 51 do 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 ali 2710 20 39, ali

(ii) katero koli naftno tekoče gorivo, razen plinskega olja, kakor je opredeljeno v točki (b) in razen goriv za plovila, kakor je opredeljeno v točkah (c), (d) in (e), ki zaradi svojih destilacijskih mej sodi v razred težkih olj, namenjenih za uporabo kot gorivo, in pri katerem manj kot 65 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C po metodi ASTM D86. Če se destilacija ne more določiti z metodo ASTM D86, se naftni proizvod prav tako razvrsti v razred težkega kurilnega olja;

(b) „plinsko olje“ pomeni:

(i) katero koli naftno tekoče gorivo, razen goriv za plovila, ki sodi pod oznake KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 ali 2710 20 19, ali

(ii) katero koli naftno tekoče gorivo, razen goriv za plovila, pri katerem manj kot 65 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C in pri katerem vsaj 85 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 350 °C po metodi ASTM D86.

Dizelsko gorivo, kakor je določeno v točki 2 člena 2 Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), je izključeno iz te opredelitve. Iz te opredelitve je izključeno tudi gorivo za nepremične stroje in naprave ter kmetijske traktorje;

(c) „gorivo za plovila“ je katero koli naftno tekoče gorivo, namenjeno za uporabo ali v uporabi na plovilih, vključno z gorivi, ki so opredeljena v ISO 8217. To gorivo vključuje vsako naftno tekoče gorivo, ki se uporablja na plovilih za celinske plovne poti ali plovilih za rekreacijo, opredeljenih v členu 2 Direktive 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) oziroma členu 1(3) Direktive 94/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), kadar se takšna plovila uporabljajo na morju;

(d) „dizelsko olje za plovila“ pomeni vsako gorivo za plovila, kakor je opredeljeno za stopnje DMB iz tabele I ISO 8217, razen sklicev na vsebnost žvepla;

(e) „plinsko olje za plovila“ pomeni vsako gorivo za plovila, kakor je opredeljeno za stopnje DMX, DMA in DMZ iz tabele I ISO 8217, razen sklicev na vsebnost žvepla;

(f) „MARPOLy“ pomeni Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja z ladij iz leta 1973, kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1978 h Konvenciji;

([1]) Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L 350, 28.12.1998, str. 58).

([2]) Direktiva 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo (UL L 59, 27.2.1998, str. 1).

([3]) Direktiva 94/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 1994 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s plovili za rekreacijo (UL L 164, 30.6.1994, str. 15).

▼B

(g) „Priloga VI k MARPOL“ pomeni prilogo z naslovom „Pravila za preprečevanje onesnaževanja zraka z ladij“, ki je bila s Protokolom iz leta 1997 dodana k MARPOL;

(h) „območja nadzora nad emisijami SO_x“ pomenijo morska območja, ki jih je kot taka opredelila Mednarodna pomorska organizacija (IMO) na podlagi Priloge VI k MARPOL;

(i) „potniške ladje“ pomenijo ladje, ki prevažajo več kot 12 potnikov, pri čemer je potnik vsaka oseba, razen:

(i) poveljnika ladje in članov posadke ali drugih oseb, ki so na kakršni koli podlagi na krovu zaposleni ali najeti v zvezi z obratovanjem ladje, in

(ii) otrok, mlajših od enega leta;

(j) „linijski prevozi“ pomenijo zaporedje plovb ladje med dvema ali več istimi pristanišči ali zaporedje plovb iz istega pristanišča in vanj brez vmesnih postankov:

(i) v skladu z objavljenim voznim redom ali

(ii) ki so tako redne ali pogoste, da imajo prepoznaven vozni red;

(k) „vojna ladja“ pomeni ladjo, ki pripada oboroženim silam države in nosi zunanja znamenja, po katerih se prepozna njeno državljanstvo, je pod poveljstvom od vlade ustrezno pooblaščenega častnika, čigar ime se nahaja na ustreznem seznamu častnikov, in za katere posadko velja običajna vojaška disciplina;

▼C1

(l) „ladje na privezu“ pomenijo ladje, ki so varno privezane ali zasidrane v pristanišču Unije med natovarjanjem, iztovarjanjem ali oskrbo, vključno s časom, ko ni pretovarjanja;

▼B

(m) „dajanje na trg“ pomeni odplačno ali neodplačno dobavo ali dajanje na voljo goriva za plovila za sežiganje na krovu tretjim osebam, kjer koli znotraj jurisdikcije držav članic. Izključeni sta dobava in dajanje na voljo goriva za plovila za namene izvoza v rezervoarjih za tovor;

(n) „najbolj oddaljene regijey“ pomenijo francoske čezmorske departmaje, Azore, Madeiro in Kanarske otoke, kakor je določeno v členu 349 PDEU;

(o) „metoda za zmanjšanje emisij“ pomeni vsako opremo, material, napravo ali aparat, ki se vgradi v ladjo, ali drug postopek, alternativna olja ali metodo za doseganje skladnosti, ki se pri ladijskem gorivu z nizko vsebnostjo žvepla uporablja kot alternativa za doseganje zahtev iz te direktive ter ki jo je mogoče preveriti, količinsko opredeliti in izvršiti;

(p) „metoda ASTM“ pomeni metode Ameriškega združenja za testiranje in materiale, ki so bile objavljene v standardnih opredelitvah in specifikacijah naftnih proizvodov in maziv leta 1976;

(q) „kurilna naprava“ pomeni vsako tehnično napravo, v kateri se uporablja z zgorevanjem goriv pridobljena toplota.

Člen 3

Največja vsebnost žvepla v težkem kurilnem olju

1. Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne uporabljajo težka kurilna olja z vsebnostjo žvepla več kot 1,00 % mase.

2. Do 31. decembra 2015 se pod pogojem, da pristojni organi emisije ustrezno spremljajo, odstavek 1 ne uporablja za težka kurilna olja, ki se sežigajo:

▼B

(a) v kurilnih napravah, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2001/80/ES, za katere se uporablja člen 4(1) ali (2) ali točka (a) člena 4(3) navedene direktive ter katerih mejne vrednosti emisij žveplovega dioksida ustrezajo vrednostim za te naprave iz navedene direktive;

(b) v kurilnih napravah, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2001/80/ES, za katere se uporabljata točka (b) člena 4(3) in člen 4(6) navedene direktive ter katerih mesečne povprečne emisije žveplovega dioksida pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presegajo 1 700 mg/Nm^3;

(c) v kurilnih napravah, ki ne spadajo v točko (a) ali (b) in katerih mesečne povprečne emisije žveplovega dioksida pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presegajo 1 700 mg/Nm^3;

(d) v rafinerijah, katerih mesečno povprečje emisij žveplovega dioksida iz vseh naprav v rafineriji, razen naprav, ki spadajo v točki (a) in (b), plinskih turbin in plinskih motorjev, ne glede na uporabljeno vrsto goriva ali kombinacijo goriv pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presega 1 700 mg/Nm^3.

3. Od 1. januarja 2016 se pod pogojem, da pristojni organi emisije ustrezno spremljajo, odstavek 1 ne uporablja za težka kurilna olja, ki se sežigajo:

(a) v kurilnih napravah, ki spadajo v področje uporabe poglavja III Direktive 2010/75/EU in katerih mejne vrednosti emisij žveplovega dioksida ustrezajo vrednostim za te naprave iz Priloge V k navedeni direktivi ali – kadar se v skladu z navedeno direktivo navedene mejne vrednosti emisij ne uporabljajo – katerih mesečne povprečne emisije žveplovega dioksida pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presegajo 1 700 mg/Nm^3;

(b) v kurilnih napravah, ki ne spadajo v točko (a) in katerih mesečne povprečne emisije žveplovega dioksida pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presegajo 1 700 mg/Nm^3;

(c) v rafinerijah, katerih mesečno povprečje emisij žveplovega dioksida iz vseh naprav v rafineriji, razen naprav, ki spadajo v točko (a), plinskih turbin in plinskih motorjev, ne glede na uporabljeno vrsto goriva ali kombinacijo goriv pri triodstotnem prostorninskem deležu kisika v suhem odpadnem plinu ne presega 1 700 mg/Nm^3.

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da kurilne naprave, v katerih se sežiga težko kurilno olje z vsebnostjo žvepla, večjo od vsebnosti iz odstavka 1, ne obratujejo brez dovoljenja pristojnega organa, v katerem so določene mejne vrednosti emisij.

Člen 4

Največja vsebnost žvepla v plinskem olju

Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne uporablja plinsko olje z vsebnostjo več kot 0,10 % mase.

Člen 5

Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila

Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne uporabljajo goriva za plovila z vsebnostjo žvepla več kot 3,50 % mase, razen če so namenjena uporabi na ladjah, ki uporabljajo metode za zmanjšanje emisij iz člena 8 v zaprtih sistemih.

▼B

Člen 6

Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo v teritorialnem morju, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem v državah članicah, vključno z območji nadzora nad emisijami SO_x, ter na potniških ladjah v rednem prometu, ki plujejo v pristanišča Unije ali iz njih

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v območjih njihovega teritorialnega morja, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem ne uporabljajo goriva za plovila, katerih vsebnost žvepla presega:

(a) 3,50 % od 18. junija 2014;

(b) 0,50 % od 1. januarja 2020.

Brez poseganja v odstavka 2 in 5 tega člena ter člen 7 se ta odstavek uporablja za vsa plovila ne glede na zastavo, pod katero plujejo, tudi za plovila, ki so potovanje začela zunaj Unije.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v območjih njihovega teritorialnega morja, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem, ki spadajo v območja nadzora nad emisijami SO_x, ne uporabljajo goriva za plovila, katerih vsebnost žvepla presega:

(a) 1,00 % do 31. decembra 2014;

(b) 0,10 % od 1. januarja 2015 dalje.

Ta odstavek se uporablja za vsa plovila ne glede na zastavo, pod katero plujejo, tudi za plovila, ki so potovanje začela zunaj Unije.

Komisija ustrezno upošteva vse prihodnje spremembe glede zahtev iz Priloge VI k MARPOL, ki se nanašajo na območja nadzora nad emisijami SO_x, po potrebi pa nemudoma vloži predloge za ustrezno spremembo te direktive.

3. Datum začetka uporabe odstavka 2 za vsa nova morska območja, vključno s pristanišči, ki jih IMO razglasi za območja nadzora nad emisijami SO_x v skladu s Pravilom 14(3)(b) iz Priloge VI k MARPOL, je 12 mesecev po začetku veljavnosti te razglasitve.

4. Države članice so odgovorne za izvrševanje odstavka 2 vsaj na:

— plovilih, ki plujejo pod njihovimi zastavami, in

— v primeru držav članic, ki mejijo na območja nadzora nad emisijami SO_x, plovilih, ki plujejo pod katero koli zastavo, ko so ta plovila v njihovih pristaniščih.

Države članice lahko glede drugih plovil sprejmejo dodatne izvršilne ukrepe v skladu z mednarodnim pomorskim pravom.

5. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v njihovem teritorialnem morju, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem, ki ne spadajo v območja nadzora nad emisijami SO_x, iz potniških ladij v rednem prometu, ki plujejo v pristanišča Unije ali iz njih, ne uporabljajo goriva za plovila, katerih vsebnost žvepla pred 1. januarjem 2020 presega 1,50 % mase.

Države članice so odgovorne za izvrševanje te zahteve vsaj na plovilih, ki plujejo pod njihovo zastavo in na plovilih, ki plujejo pod katero koli zastavo, dokler so v njihovih pristaniščih.

6. Države članice zahtevajo pravilno izpolnjevanje ladijskih dnevnikov, tudi pri menjavi goriva.

▼B

7. Države članice si prizadevajo zagotoviti, da bodo na voljo goriva za plovila, ki so skladna s to direktivo, ter obvestijo Komisijo o razpoložljivosti tovrstnih goriv za plovila v svojih pristaniščih in na svojih terminalih.

8. Če država članica ugotovi, da ladja ni skladna s standardi za goriva za plovila, ki so skladna s to direktivo, imajo pristojni organi države članice pravico od ladje zahtevati, da:

(a) predloži evidenco izvedenih ukrepov, s katerimi je poskušala doseči skladnost, ter

(b) predloži dokaze, da je skušala kupiti gorivo za plovila, ki je skladno s to direktivo, v skladu s svojim načrtom plovbe in, če ni bilo na voljo, kjer je bilo načrtovano, da je poskusila poiskati alternativne vire za to gorivo za plovila in da kljub prizadevanjem po najboljših močeh, da bi našla gorivo za plovila, ki je skladno s to direktivo, tega ni bilo mogoče kupiti.

Od ladje se ne zahteva, da bi odstopala od načrtovane plovbe ali da bi zaradi namena doseči skladnost neupravičeno odložila plovbo.

Če ladja zagotovi informacije, določene v prvem pododstavku, zadevna država članica pri določanju primernega ukrepa, vključno z neizvajanjem ukrepov nadzora, upošteva vse okoliščine in predložene dokaze.

Če ladja ne more kupiti goriva za plovilo, ki je skladno s to direktivo, o tem obvesti svojo državo zastave in pristojni organ zadevnega namembnega pristanišča.

Država članica pristanišča obvesti Komisijo, kadar ladja predloži dokaze, da gorivo za plovila, ki je skladno s to direktivo, ni razpoložljivo.

9. Države članice v skladu s Pravilom 18 Priloge VI k MARPOL:

(a) vodijo objavljen register lokalnih dobaviteljev goriv za plovila;

(b) zagotovijo, da vsebnost žvepla v vseh gorivih za plovila, ki se prodajajo na njihovem ozemlju, dobavitelj zabeleži na dobavnici, ki jo spremlja zapečaten vzorec s podpisom predstavnika namembne ladje;

(c) ukrepajo proti dobaviteljem goriv za plovila, za katere je bilo ugotovljeno, da dobavljajo gorivo, ki ne ustreza podatkom na dobavnici;

(d) zagotovijo, da se sprejmejo ukrepi, s katerimi se zagotovi, da se vsa neskladna goriva za plovila uskladijo.

10. Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne dajejo na trg ladijska dizelska olja, katerih vsebnost žvepla presega 1,50 % mase.

▼C1

Člen 7

Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila, ki se uporabljajo na ladjah na privezu v pristaniščih Unije

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da v pristaniščih Unije ladje na privezu ne uporabljajo goriv za plovila z vsebnostjo žvepla več kot 0,10 % mase, pri tem da posadki omogočijo dovolj časa, da čim prej po privezu in čim pozneje pred odhodom opravi potrebno zamenjavo goriva.

Države članice zahtevajo, da se čas vsake zamenjave goriva zabeleži v ladijskih dnevnikih.

▼C1

2. Odstavek 1 se ne uporablja:

(a) za ladje, ki nameravajo glede na objavljeni vozni red ostati na privezu manj kot dve uri;

(b) za ladje, ki na privezu izključijo vse motorje in uporabljajo električno energijo z obale.

3. Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ne dajejo na trg plinska olja za plovila, katerih vsebnost žvepla presega 0,10 % mase.

▼B

Člen 8

Metode za zmanjšanje emisij

1. Države članice v svojih pristaniščih, teritorialnem morju, izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem omogočijo uporabo metod za zmanjšanje emisij na ladjah ne glede na zastavo, pod katero plujejo, in sicer kot alternativno možnost uporabi goriv za plovila, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 6 in 7, ob upoštevanju odstavkov 2 in 4 tega člena.

2. Ladje, ki uporabljajo metode za zmanjšanje emisij iz odstavka 1, dosegajo zmanjšanje emisij žveplovega dioksida, ki je enakovredno zmanjšanju, ki bi se doseglo z uporabo goriv za plovila, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 6 in 7. Enakovredne emisijske vrednosti se določijo v skladu s Prilogo I.

3. Države članice kot alternativno možnost za zmanjšanje emisij spodbujajo zasidrana plovila, da za oskrbo z električno energijo uporabljajo kopenske sisteme.

4. Metode za zmanjšanje emisij iz odstavka 1 izpolnjujejo merila, ki so določena v instrumentih iz Priloge II.

5. Kadar je to utemeljeno z znanstvenim in tehničnim napredkom na področju alternativnih metod za zmanjšanje emisij, in sicer z zagotavljanjem strogega spoštovanja zadevnih instrumentov IMO:

(a) se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 16, s katerimi spremeni prilogi I in II;

(b) Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi po potrebi določi podrobne zahteve za spremljanje emisij. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).

Člen 9

Odobritev metod za zmanjšanje emisij za uporabo na ladjah, ki plujejo pod zastavo države članice

1. Metode za zmanjšanje emisij, ki spadajo v področje uporabe Direktive 96/98/ES, se odobrijo v skladu z navedeno direktivo.

2. Metode za zmanjšanje emisij, ki niso zajete z odstavkom 1 tega člena, se odobrijo v skladu s postopkom iz člena 3(2) Uredbe (ES) št. 2099/2002, pri čemer se upoštevajo:

(a) smernice, ki jih je oblikovala IMO;

(b) rezultati preskusov, opravljenih na podlagi člena 10;

(c) učinki na okolje, vključno z dosegljivim zmanjšanjem emisij, in učinki na ekosisteme v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih, ter

(d) izvedljivost spremljanja in preverjanja.

▼B

Člen 10

Preskus novih metod za zmanjšanje emisij

Države članice lahko, po potrebi v sodelovanju z drugimi državami članicami, odobrijo preskus metod za zmanjšanje ladijskih emisij na plovilih, ki plujejo pod njihovo zastavo ali v morskih območjih pod njihovo jurisdikcijo. Med navedenimi preskusi ni obvezna uporaba goriv za plovila, ki izpolnjujejo zahteve členov 6 in 7, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) Komisija in vsa zadevna pristanišča te države so pisno obveščena o teh preskusih vsaj šest mesecev, preden se pričnejo;

(b) dovoljenja za preskuse ne veljajo več kot 18 mesecev;

(c) v vse vključene ladje se vgradi pred nedovoljenimi posegi zavarovana oprema za neprekinjeno spremljanje emisij v izpušnem plinu, ki jo vključene ladje uporabljajo ves čas preskusnega obdobja;

(d) vse vključene ladje dosežejo zmanjšanje emisij, ki je vsaj enakovredno tistemu, ki bi bilo doseženo s spoštovanjem mejnih vrednosti žvepla v gorivu, določenih v tej direktivi;

(e) obstajajo ustrezni sistemi za ravnanje z odpadki, ki jih med preskusnim obdobjem povzročijo tehnologije za zmanjšanje emisij;

(f) med preskusnim obdobjem se ocenjujejo učinki na morsko okolje, zlasti na ekosisteme v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih, ter

(g) vsi rezultati se predložijo Komisiji in najpozneje šest mesecev po koncu preskusov objavijo.

Člen 11

Finančni ukrepi

Države članice lahko sprejmejo finančne ukrepe v korist gospodarskih subjektov, ki imajo zaradi te direktive posledice, če so ti finančni ukrepi v skladu z veljavnimi pravili o državni pomoči in pravili, ki jih je treba na tem področju še sprejeti.

Člen 12

Spremembe v preskrbi z gorivom

Če zaradi nenadne spremembe v preskrbi s surovo nafto, naftnimi proizvodi ali drugimi ogljikovodiki država članica težko izpolnjuje mejne vrednosti za največjo vsebnost žvepla iz členov 3 in 4, ta država članica o tem obvesti Komisijo. Komisija lahko odobri, da se na ozemlju te države članice uporablja višja mejna vrednost največ šest mesecev. O svoji odločitvi uradno obvesti Svet in države članice. Katera koli država članica lahko v enem mesecu to odločitev predloži Svetu. Svet lahko s kvalificirano večino v dveh mesecih sprejme drugačno odločitev.

Člen 13

Vzorčenje in analiza

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da z vzorčenjem preverijo, ali je vsebnost žvepla v uporabljenem gorivu v skladu s členi 3 do 7. Vzorčenje se začne na dan začetka veljavnosti ustrezne mejne vrednosti za najvišjo vsebnost žvepla v gorivu. Opravlja se redno, dovolj pogosto in na zadostnih količinah tako, da so vzorci reprezentativni za pregledano gorivo, ter v primeru goriva za plovila se vzorči gorivo, ki ga uporabljajo, ko plujejo v zadevnih morskih območjih in pristaniščih. Vzorci se pregledajo brez nepotrebnega odlašanja.

▼B

2. Uporabijo se naslednji načini vzorčenja, analize in inšpekcijskih pregledov goriv za plovila:

(a) inšpekcijski pregled ladijskih dnevnikov in dobavnic o oskrbi ladje z gorivom in

(b) po potrebi pa naslednji načini vzorčenja in analize:

(i) vzorčenje goriva za plovila med dobavo za sežiganje na krovu v skladu s Smernicami za vzorčenje kurilnega olja za namen določitve skladnosti s spremenjeno Prilogo VI k MARPOL, sprejeto 17. julija 2009 z Resolucijo 182(59) Odbora za varstvo morskega okolja MPO, in analiza vsebnosti žvepla v tem gorivu ali

(ii) vzorčenje in analiza vsebnosti žvepla v gorivu za plovila za sežiganje na krovu v rezervoarjih, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, ter zapečatenih vzorcih na krovu ladij.

3. Sprejeta referenčna metoda za ugotavljanje vsebnosti žvepla je metoda ISO 8754 (2003) ali EN ISO 14596:2007.

Da se ugotovi, ali gorivo za plovila, ki je bilo dobavljeno ladjam in ki ga te uporabljajo, izpolnjuje mejne vrednosti za žveplo iz členov 4 do 7, se uporabi postopek za pregled goriva iz Dodatka VI Priloge VI k MARPOL.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme izvedbene akte glede:

(a) pogostosti vzorčenja;

(b) metod vzorčenja;

(c) opredelitve reprezentativnega vzorca za pregledano gorivo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).

Člen 14

Poročanje in pregled

1. Države članice vsako leto do 30. junija na podlagi rezultatov vzorčenja, analize in inšpekcijskih pregledov, opravljenih v skladu s členom 13, Komisiji predložijo poročilo o skladnosti s standardi žvepla iz te direktive za predhodno leto.

Komisija na podlagi poročil, prejetih v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, in obvestil o tem, da gorivo za plovila, ki je skladno s to direktivo, ni razpoložljivo, ki jih države članice predložijo v skladu s petim pododstavkom člena 6(8), v 12 mesecih od datuma iz prvega pododstavka tega odstavka pripravi in objavi poročilo o izvajanju te direktive. Pri tem Komisija oceni, ali je treba okrepiti zadevne določbe te direktive, in v ta namen pripravi ustrezne zakonodajne predloge.

2. Komisija do 31. decembra 2013 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi. Komisija v poročilu preuči potencial za zmanjšanje onesnaževanja zraka, pri čemer med drugim upošteva tudi: letna poročila, predložena v skladu z odstavkoma 1 in 3, opaženo kakovost zraka in zakisljevanje, stroške goriva, morebitne gospodarske vplive in zaznani prehod na druge oblike prevoza ter napredek pri zmanjšanju ladijskih emisij.

▼B

3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi informacije, ki jih je treba navesti v poročilu, ter obliko poročila iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).

Člen 15

Prilagoditev znanstvenemu in tehničnemu napredku

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16, s katerimi se točke (a) do (e) in točka (p) člena 2, točka (b)(i) člena 13(2) in člen 13(3) prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu napredku. Te prilagoditve ne vplivajo neposredno na spremembe področja uporabe te direktive ali na mejne vrednosti žvepla v gorivih, določene v tej direktivi.

Člen 16

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 8(5) in člena 15 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. decembra 2012. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 8(5) in člena 15 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 8(5) in člena 15, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼B

Člen 18

Kazni

Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive.

Določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne in lahko vključujejo denarne kazni, ki se izračunajo na način, da zagotovijo, da se prikrajša vsaj tiste, ki imajo od kršitve nacionalnih določb iz prvega odstavka gospodarsko korist, in da se te denarne kazni za ponovne kršitve postopoma zvišujejo.

Člen 19

Razveljavitev

Direktiva 1999/32/ES, kakor je bila spremenjena z akti iz dela A Priloge III, se razveljavi, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo direktiv iz dela B Priloge III.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 20

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 21

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

ENAKOVREDNE VREDNOSTI EMISIJ ZA METODE ZMANJŠANJA EMISIJ IZ ČLENA 8(2)

Mejne vrednosti za žveplo v gorivih za plovila iz člena 6 in 7 te direktive ter pravil 14.1 in 14.4 Priloge VI k MARPOL ter ustrezne vrednosti emisij iz člena 8(2):

Vsebnost žvepla v gorivih za plovila (% m/m)	Razmerje med emisijami SO_2 (ppm)/CO_2 (% v/v)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Opomba:

— Mejne vrednosti za razmerje emisij veljajo samo pri uporabi destilatov ali mazuta na osnovi nafte.

— V utemeljenih primerih, kadar naprava za čiščenje odpadnih plinov zmanjša koncentracijo CO_2, se ta lahko izmeri pri vstopu v napravo, pod pogojem, da je jasno dokazana pravilnost metode.

▼B

PRILOGA II

MERILA ZA UPORABO METOD ZA ZMANJŠANJE EMISIJ IZ ČLENA 8(4)

Metode za zmanjšanje emisij iz člena 8 izpolnjujejo najmanj merila iz naslednjih instrumentov, kakor je primerno:

Metoda za zmanjšanje emisij	Merila za uporabo
Mešanica goriva za plovila in uparjenega plina	Sklep Komisije 2010/769/EU ([1]).
Sistemi za čiščenje plinov	Resolucija MEPC.184(59), sprejeta 17. julija 2009 „Izpiralna voda iz sistemov za čiščenje odpadnih plinov, pri katerih se uporabljajo kemikalije, aditivi, preparati in sproti pripravljene in situ kemikalije“ iz točke 10.1.6.1 Resolucije MEPC.184(59), se ne izpušča v morje – niti v zaprtih pristaniščih, lukah in estuarijih, razen če upravljavec ladje dokaže, da te odplake ne povzročajo velikih negativnih vplivov na zdravje ljudi in na okolje in da zanju ne predstavljajo tveganja. Če je uporabljena kemikalija natrijev hidroksid, zadostuje, da te odplake izpolnjujejo merila iz Resolucije MEPC.184(59) in da pH ne preseže 8,0.
Biogorivo	Uporaba biogoriva, kakor je opredeljeno v Direktivi 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), ki je skladno z zadevnimi standardi CEN in ISO. Mešanice biogoriva in goriva za plovila so skladne s standardi za emisije žvepla, določenimi v členu 5, členu 6(1), (2) in (5) ter členu 7 te direktive.

([1]) Sklep Komisije 2010/769/EU z dne 13. decembra 2010 o določitvi meril za uporabo tehnoloških metod kot alternative uporabi goriva za plovila z nizko vsebnostjo žvepla za prevoznike utekočinjenega zemeljskega plina v skladu z zahtevami iz člena 4b Direktive Sveta 1999/32/ES o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede deleža žvepla v gorivih za plovila (UL L 328, 14.12.2010, str. 15).

([2]) Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

▼B

PRILOGA III

DEL A

Razveljavljena direktiva s seznamom naknadnih sprememb

(iz člena 19)

Direktiva Sveta 1999/32/ES (UL L 121, 11.5.1999, str. 13)	
Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1)	Samo točka 19 Priloge I
Direktiva 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 22.7.2005, str. 59)	
Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 87, 31.3.2009, str. 109)	Samo točka 3.4 Priloge
Direktiva 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 140, 5.6.2009, str. 88)	Samo člen 2
Direktiva 2012/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 327, 27.11.2012, str. 1)	

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 19)

Direktiva	Rok za prenos
1999/32/ES	1. julij 2000
2005/33/ES	11. avgust 2006
2009/30/ES	31. december 2010
2012/33/EU	18. junij 2014

▼B

PRILOGA IV

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 1999/32/ES	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2), pododstavek 2, uvodno besedilo	Člen 1(2), pododstavek 2, uvodno besedilo
Člen 1(2), pododstavek 2, (a), (b) in (c)	Člen 1(2), pododstavek 2, (a), (b) in (c)
Člen 1(2), pododstavek 2, (d), uvodno besedilo	Člen 1(2), pododstavek 2, (d), uvodno besedilo
Člen 1(2), pododstavek 2, (d), prva alinea	Člen 1(2), pododstavek 2, (d)(i)
Člen 1(2), pododstavek 2, (d), druga alinea	Člen 1(2), pododstavek 2, (d)(ii)
Člen 1(2), pododstavek 2, (e) do (h)	Člen 1(2), pododstavek 2, (e) do (h)
Člen 2, uvodno besedilo	Člen 2, uvodno besedilo
Člen 2, točka 1	Člen 2(a)
Člen 2, točka 1, prva alinea	Člen 2(a)(i)
Člen 2, točka 1, druga alinea	Člen 2(a)(ii)
Člen 2, točka 2	Člen 2(b)
Člen 2, točka 2, prva alinea	Člen 2(b)(i)
Člen 2, točka 2, druga alinea	Člen 2(b)(ii)
Člen 2, točka 2, končno besedilo	Člen 2(b), končno besedilo
Člen 2, točka 3	Člen 2(c)
Člen 2, točka 3a	Člen 2(d)
Člen 2, točka 3b	Člen 2(e)
Člen 2, točka 3c	Člen 2(f)
Člen 2, točka 3d	Člen 2(g)
Člen 2, točka 3e	Člen 2(h)
Člen 2, točka 3f	Člen 2(i)
Člen 2, točka 3g	Člen 2(j)
Člen 2, točka 3h	Člen 2(k)
Člen 2, točka 3i	Člen 2(l)
Člen 2, točka 3k	Člen 2(m)
Člen 2, točka 3l	Člen 2(n)
Člen 2, točka 3m	Člen 2(o)
Člen 2, točka 4	Člen 2(p)
Člen 2, točka 5	Člen 2(q)
Člen 3	Člen 3

▼B

Direktiva 1999/32/ES	Ta direktiva
Člen 3a	Člen 5
Člen 4	Člen 4
Člen 4a(1)	Člen 6(2)
Člen 4a(1a)	Člen 6(1)
Člen 4a(2)	Člen 6(3)
Člen 4a(3)	Člen 6(4)
Člen 4a(4)	Člen 6(5)
Člen 4a(5)	Člen 6(6)
Člen 4a(5a)	Člen 6(7)
Člen 4a(5b)	Člen 6(8)
Člen 4a(6)	Člen 6(9)
Člen 4a(7)	Člen 6(10)
Člen 4b	Člen 7
Člen 4c(1) in (2)	Člen 8(1) in (2)
Člen 4c(2a)	Člen 8(3)
Člen 4c(3)	Člen 8(4)
Člen 4c(4)	Člen 8(5)
Člen 4d	Člen 9
Člen 4e	Člen 10
Člen 4f	Člen 11
Člen 5	Člen 12
Člen 6(1)	Člen 13(1)
Člen 6(1a)	Člen 13(2)
Člen 6(2)	Člen 13(3)
Člen 6(1b)	Člen 13(4)
Člen 7(1) in (2)	Člen 14(1) in (2)
Člen 7(1a)	Člen 14(3)
Člen 7(3)	—
Člen 7(4)	Člen 15
Člen 9	Člen 17
Člen 9a	Člen 16
Člen 10	—
Člen 11(1)	Člen 18, prvi odstavek
Člen 11(2)	Člen 18, drugi odstavek

▼B

Direktiva 1999/32/ES	Ta direktiva
—	Člen 19
Člen 12	Člen 20
Člen 13	Člen 21
Prilogi I in II	Prilogi I in II
—	Priloga III
—	Priloga IV